Mudanya evleri defne dalları ve Türk bayrakları ile süslenmişti. Konferans 3 Ekim 1922 Salı günü saat 15'de Mudanya'nın büyük ahşap yalılarından birinin bir odasında (şimdi burası müzedir) başladı. Odaya iki masa konmuştu. Birinde İsmet Paşa ve Generaller, diğer masada ise kâtipler oturuyordu. İsmet Paşa'nın sağ tarafında Şarpı, karşısında Mon Pelli yer almışlardır.

Türk murahhas heyeti, Batı cephesi komutanı İsmet Paşa, diğer üyeler ise batı ordusu Başkanı Asım Paşa (Gündüz), Yarbay Tevfik Bey, Binbaşı Seyfettin Bey ve Kızılay Başkanı Hamit bey ve iki kâtipten kuruluydu.[27]

Yurdumuzun düşman işgalinden kurtulmasıyla tüm yurdumuzda, sevinç kutlamaları yaratmıştır. Bu sevinci en iyi dile getiren, günün anlam ve manasıyla yine mahalli halk âşıkları olmuştur. ,

Bilindiği üzere âşıklık geleneğinin Türkiyemizde en yaygın olduğu yerler doğu illerimizdir. Çeşitli tarih çağlarında birçok mücadele ve muharebelere sahne olması; bu asil beldelerin muhtelif tarihlerde esaret hayatına duçar kalması, bu milli acıları terennüm etmeğe yol açmıştır. O gün, günümüzün basın-yayın (görüntülü-görüntüsüz) gazetelerin, halka ulaşma imkânı olmadığı zamanları da göz önüne alacak olursak, âşıkların milli duyguları ayakta tutmak, yiğitlik, kahramanlık, cesaret destanları ile uyandırma, ihya etme faaliyeti daha iyi anlaşılır. Bir tarih olarak, yaşanan olaylar şiirler de işlenmiştir.

[27] Bursa İl Yıllığı, 1973, s. 21, (Bak. Türk İnkılâp Tarihi notları 1949 Enver Behman Şapolyo).

Bu şiirler çok derin bilgiler içermektedir.

Âşık Yusuf Zülali Kökten (Mahlası Zülali) ve Âşık Sabit Ataman (Mahlası Müdami) Bu âşıklar, âşıklık geleneği gereğince halkı aydınlatıcı, uyarıcı, türkü ve zafer destanlarıyla halka coşturucu bilgi verme faaliyetlerini sürdürürler.

Biri Yunan savaşına, diğeri de Cumhuriyete dikkati çekmişlerdir.

ZAFER DESTANI [28]

Otuz Ağustos'u dinle destandan,
Ne mutlu Türk'üm de vatana seyret.
Vatandaş bayramı kutlula candan,
Tarih yaylasından cihana seyret.

Cihan bozulmuştu hastaydı vatan,
Yoktu bu hastanın elinden tutan.
Bu zulmet içinde ağardı bir tan,
Münevver eyledi her yana seyret.

Her yanda bu tanın simidir Kemal,
Bir güneş misali gösterdi Cemal.
Çağırdı; "Ya ölüm, Ya istiklal"
Duyurdu millete, aslana seyret.

[28] Bekir Sami Özsoy, Halil İbrahim Ataman, Posoflu Âşık Sabit Müdami Hayatı, Edebi Şahsiyeti ve Eserlerinden Seçmeler, Kayseri 1993 s.157